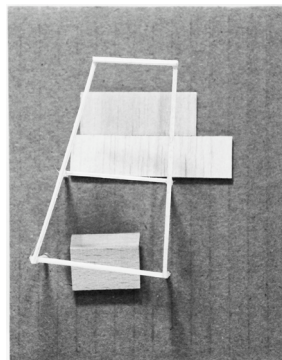
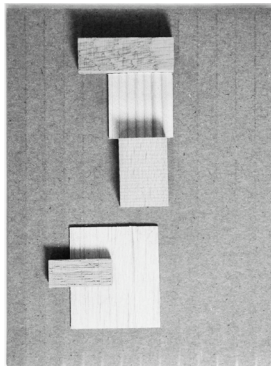
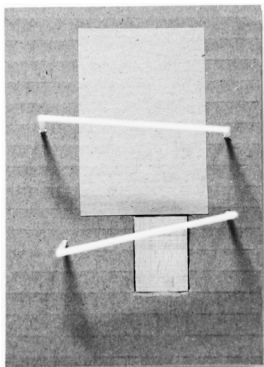

prosess

Hyttefeltet samlet
Hege Kongshaug

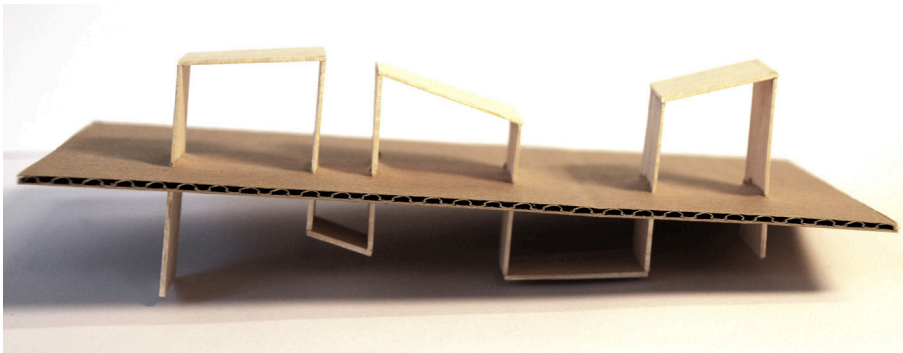
modell

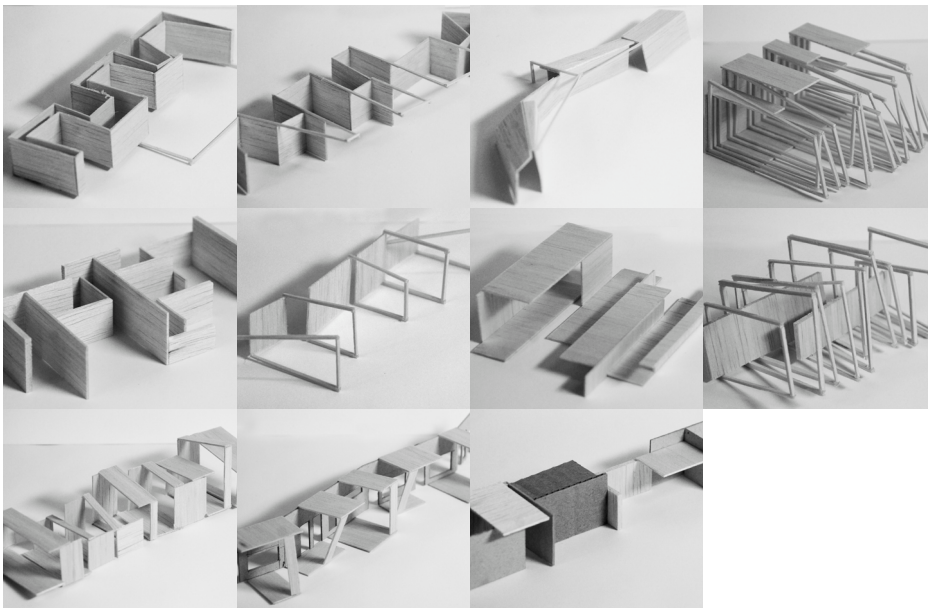
Hvordan skal man bevege seg fra det private til det offentlige i hyttefeltet?
Hvilke overganger må tydeliggjøres? Hvem skal gå hvor?

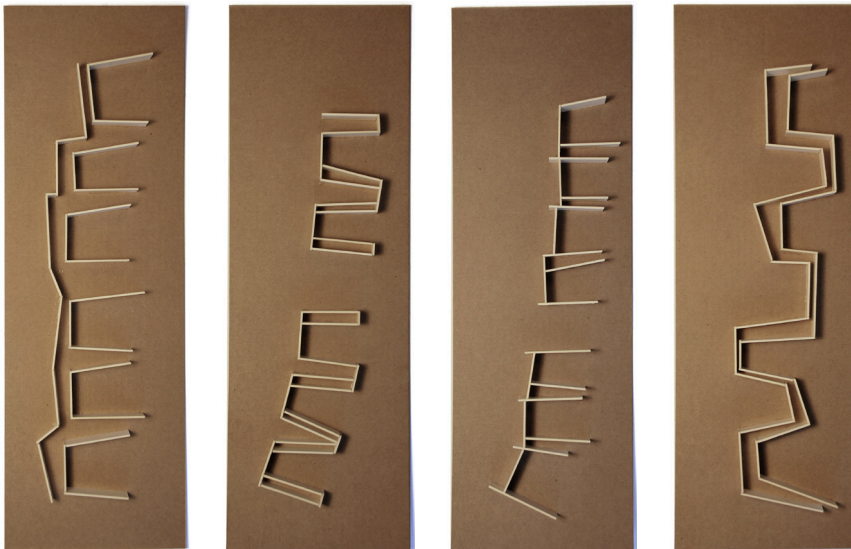
Kan én struktur romme et helt hyttefelt? Hvor tett kan hyttene være når enkelthyttenes privathet skal prioriteres?

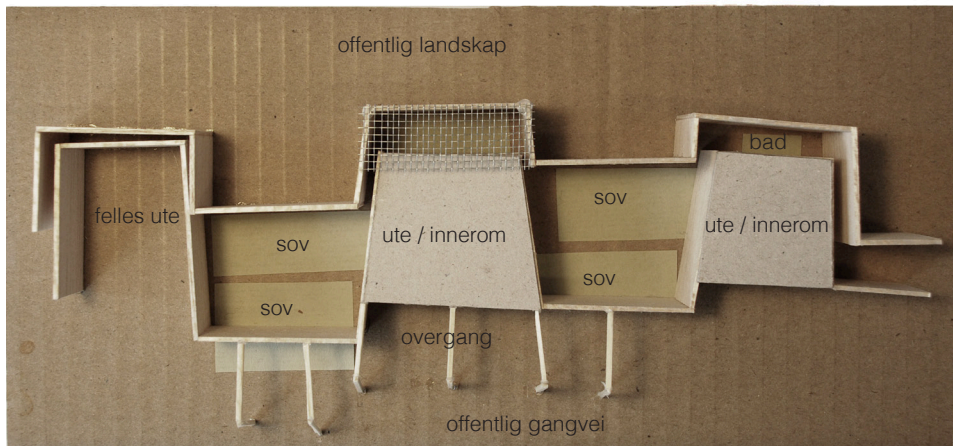
Hvis hyttefeltet er en vegg, hvordan møter den fjellet?

På tomte er det naturlig å tenke seg en tung del som fester hyttefeltet til fjellet, og en lett del som strekker seg ut mot utsikten og lyset.

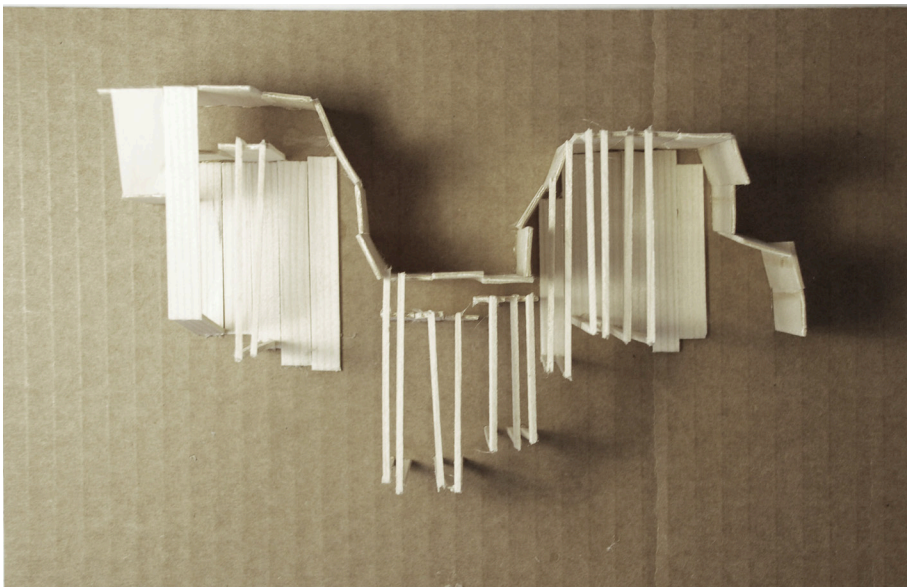

Det er viktig at strukturen tar stilling til og gir noe igjen til landskapet, på begge sider.

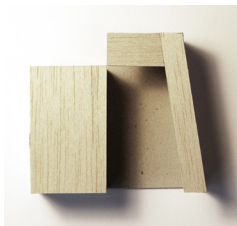
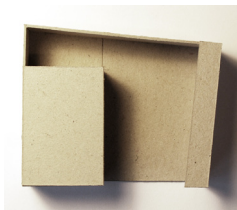

Dersom man ankommer bakfra blir rommet mer privat på forsiden. Takene er fortsettelsen av terrenget.

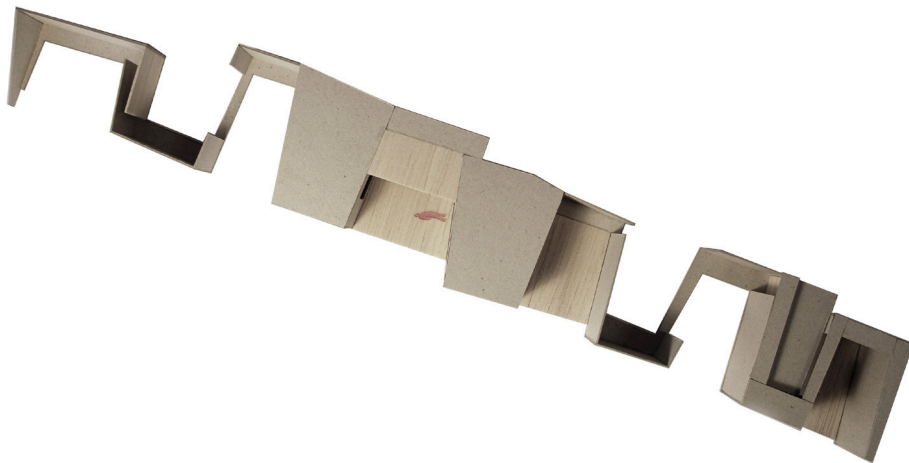
En struktur som endrer karakter etter funksjon og lager inne- og uterom om hverandre.

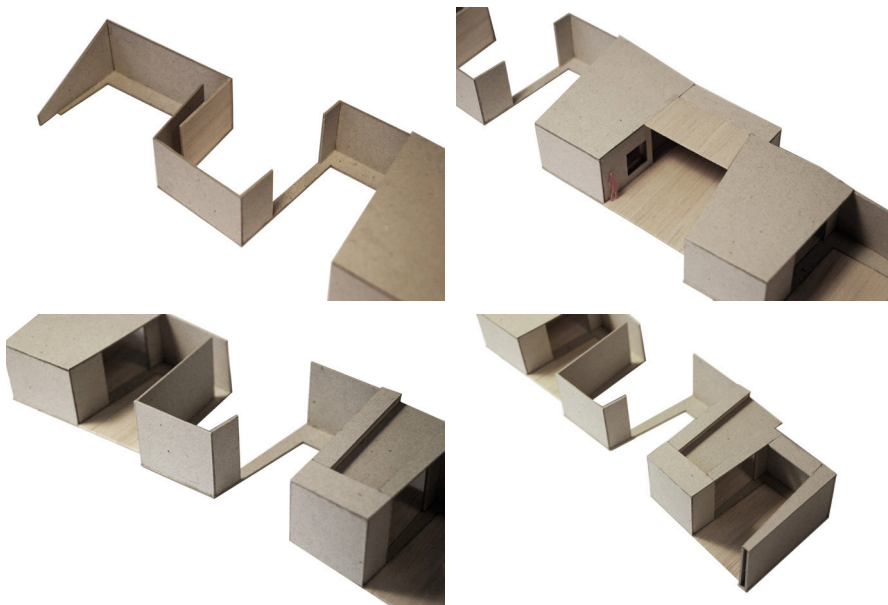
Tosidighet.

Av programmet for den private delen av hyttefeltet oppstår hula og utsiktspunktet som to kontrasterende sider som står mot hverandre og skaper rom.

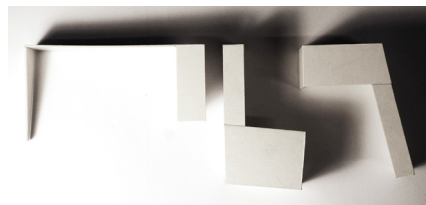
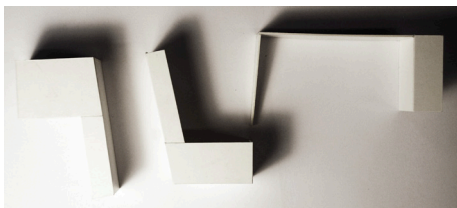
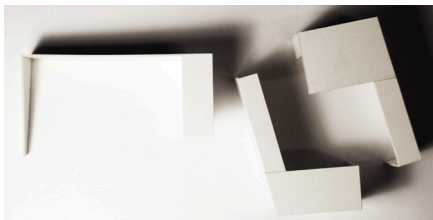
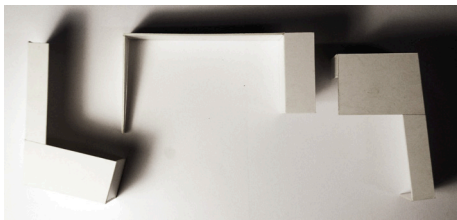
Her har jeg undersøkt forholdet mellom de to sidene.

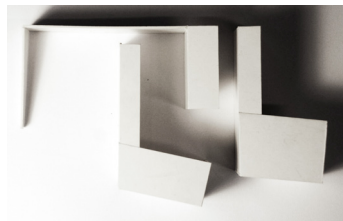
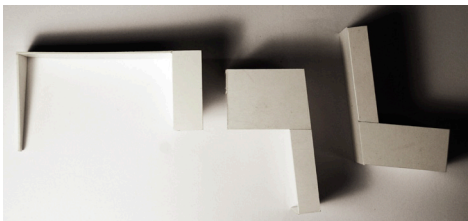
Strukturen skal inneholde private hytter med inne- og uterom, overdekte fellesrom og møtesteder. Gangveien skal tilpasses og overgangen til det omkringliggende landskapet skal avklares.

Hittil har alt terreng på baksiden av hyttrekken vært offentlig, helt ut over takene på hyttene.

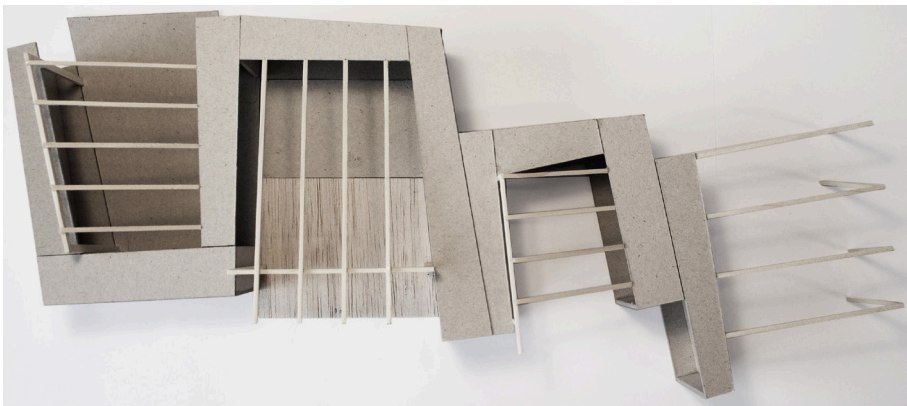

Veggene danner de kontrasterende sidene i enkelthyttene og kan tenkes å løse flere rom innenfor rekken.

Hytterekken blir en sekvens av likt inndelte rom: én mørk og én lys side.

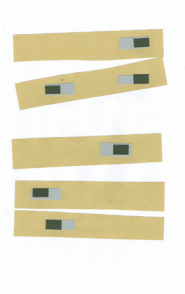
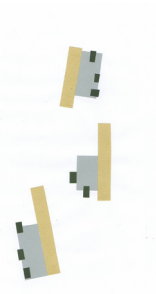
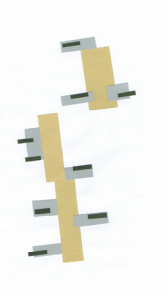
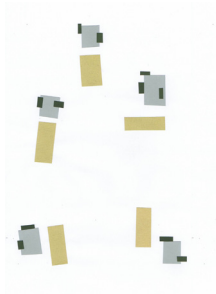
Hvis veggene definerer de ulike rommene i hytterekken, hvilken rolle spiller taket?

Hytterekken trekkes ut fra fjellveggen og lager et rom på baksiden for adkomst og kommunikasjon med gangveien.

skisser

privat hule / utsiktspunkt

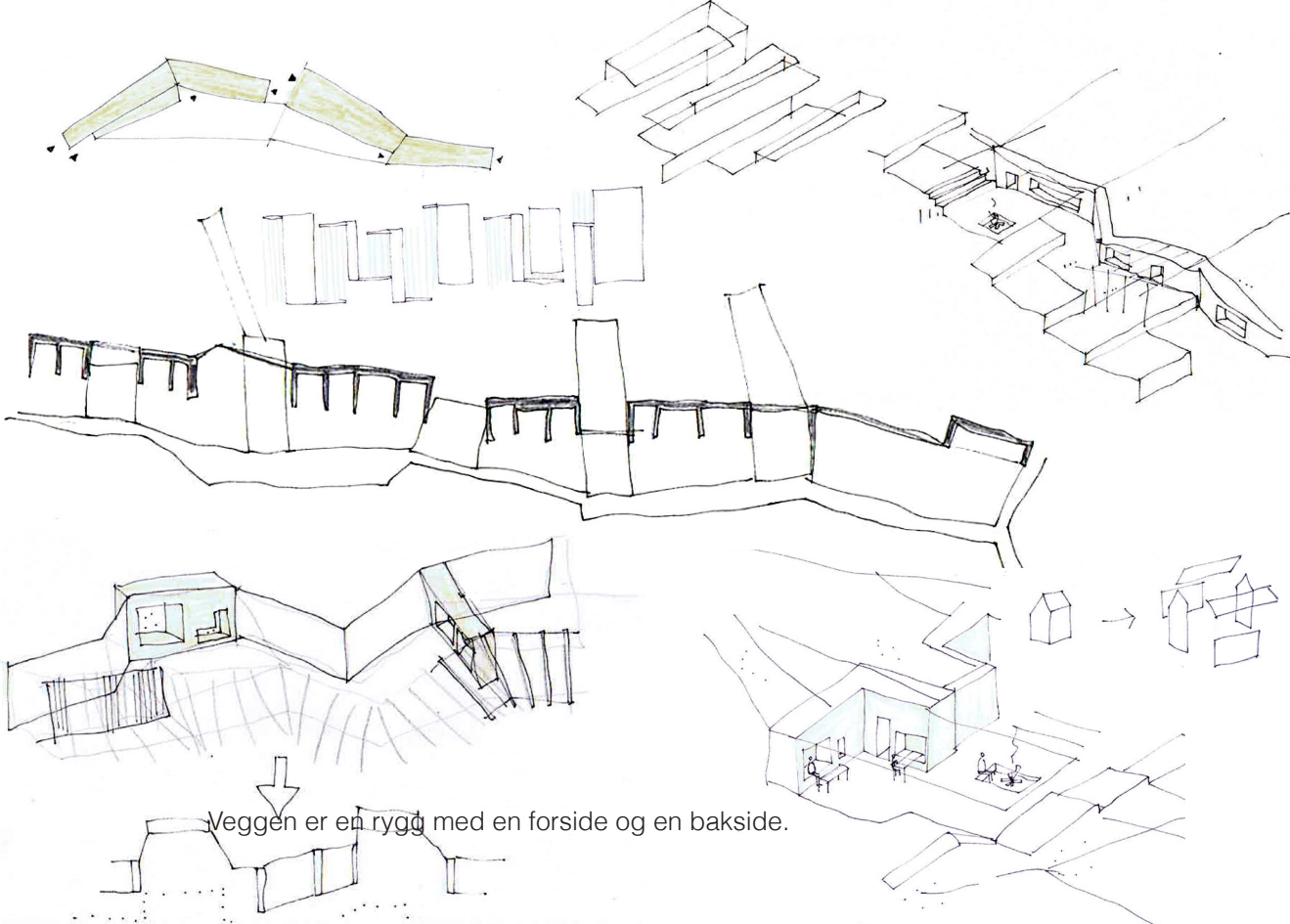
felles / atrium / kontaktpunkt

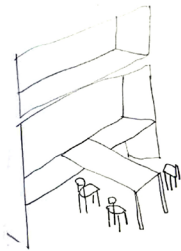
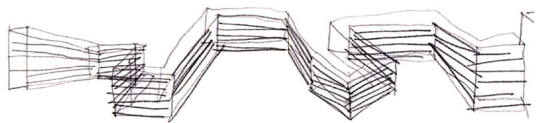
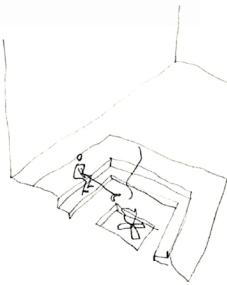
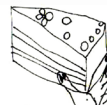
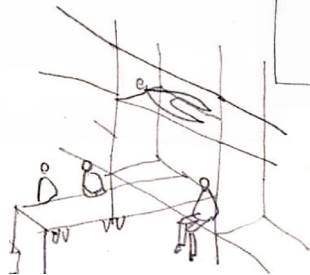
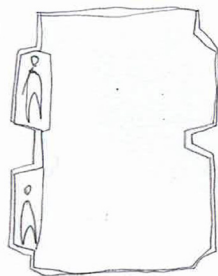
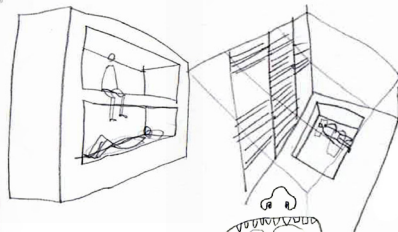
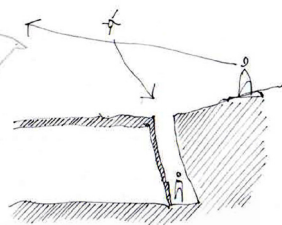
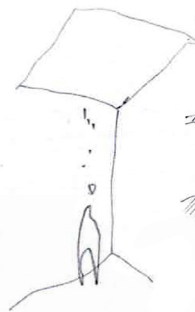
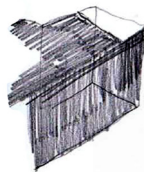
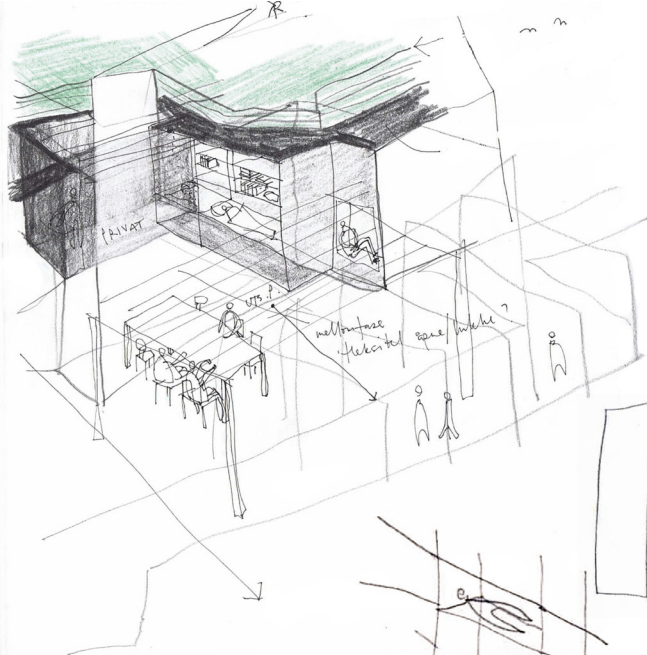

offentlig allmenning / nesten landskapet

Skisser parallelt med modellbygging som diskuterer privat - felles - offentlig

Hva er ryggen?

Hordan spise?

Lage mat?

Sove?

Dusje?

Gå på do?

Sitte alene?

Sitte med mange?

Være inne?

Ute?

Finne le?

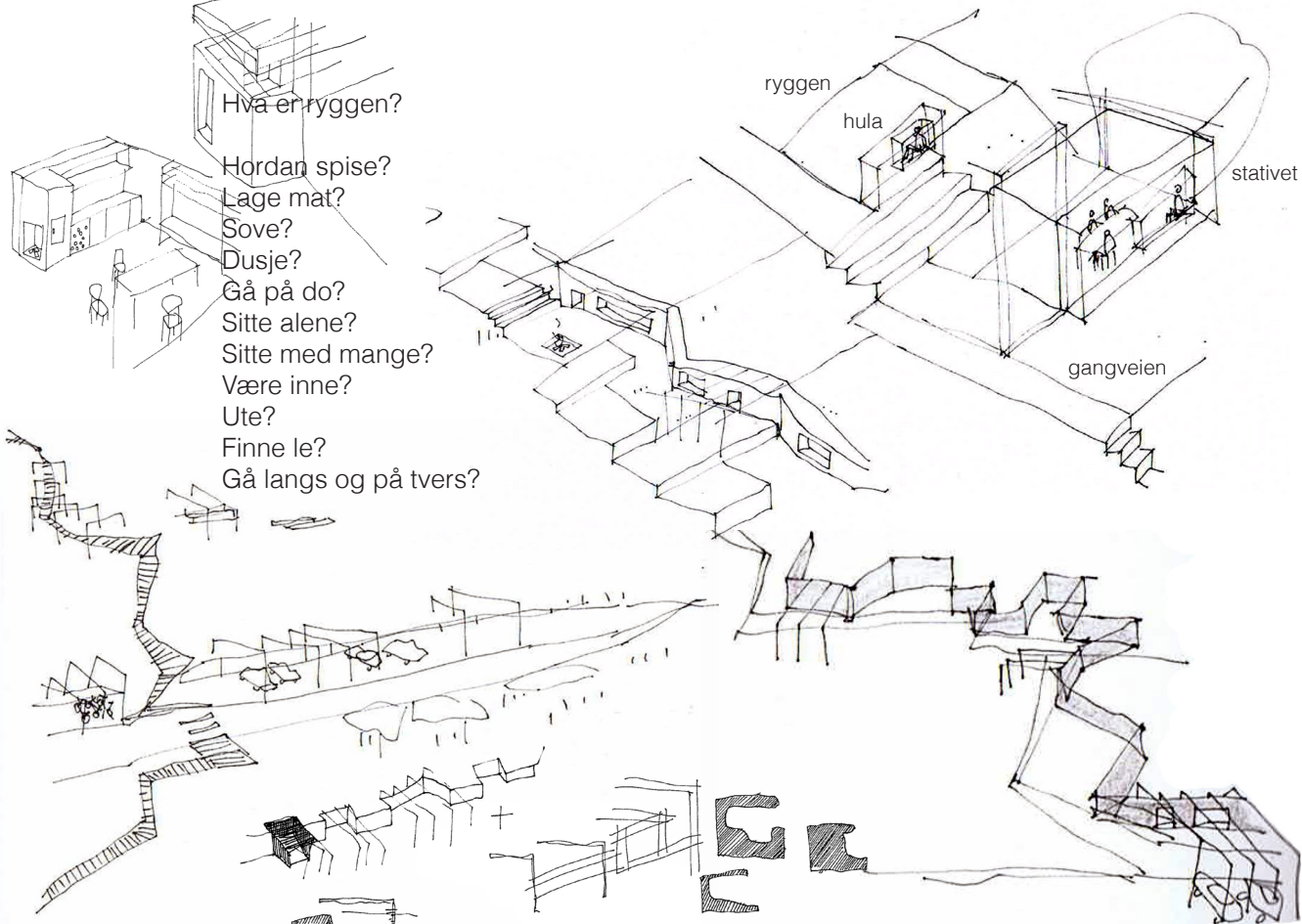
Gå langs og på tvers?

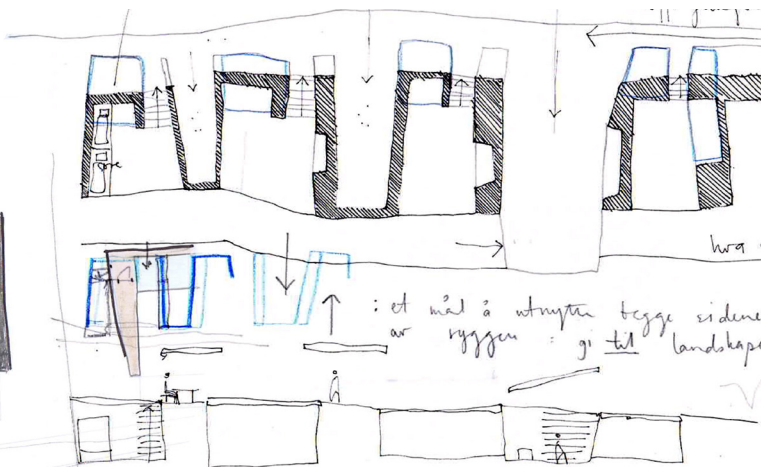
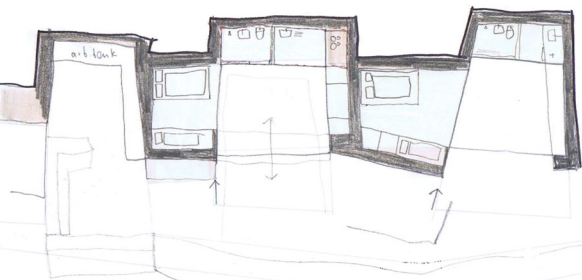
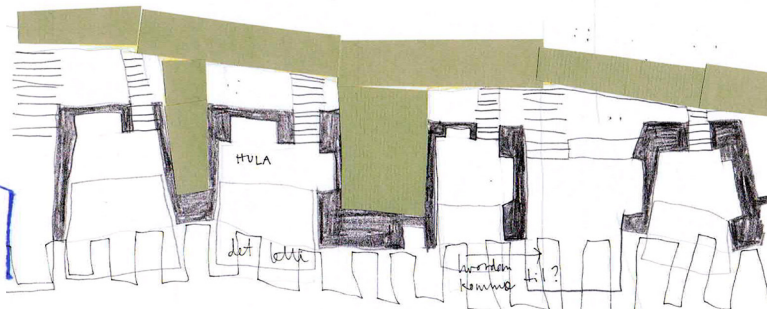
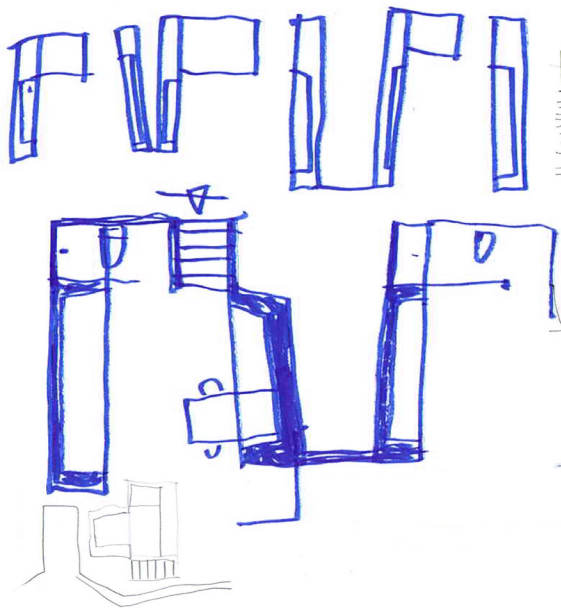
ryggen

hula

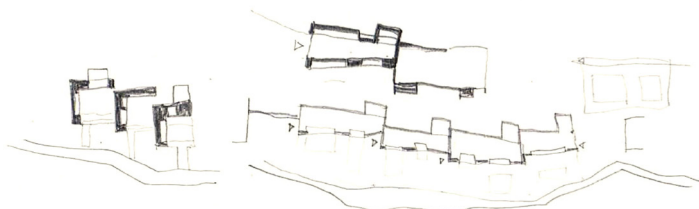
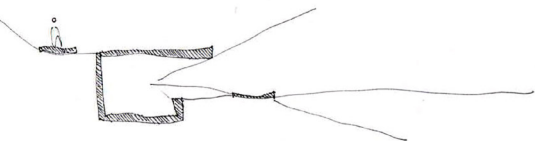
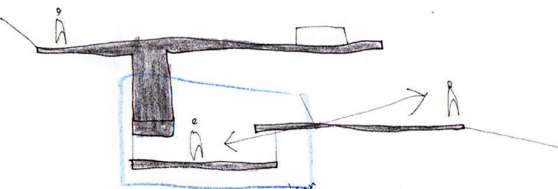
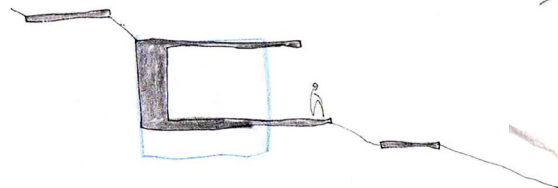
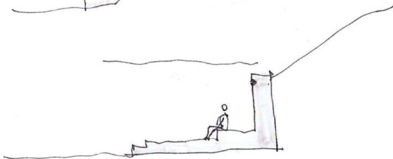
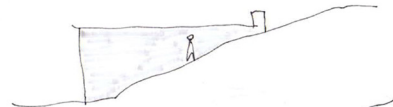
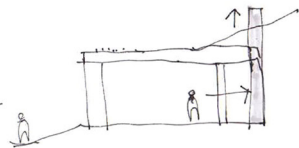
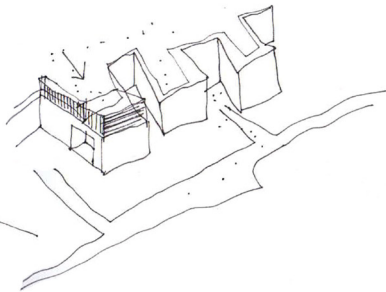
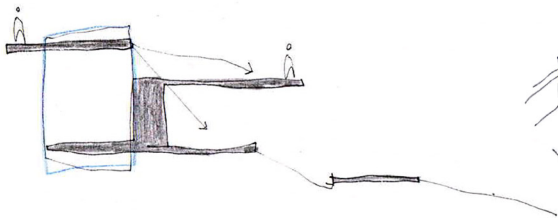
stativet

gangveien

Ryggen inneholder rom som fortoner seg som huler i mørket. Samtidig former den rommene i det tilstøtende landskapet. I forkant inne- / uterom som åpner seg mot utsikten og lyset.

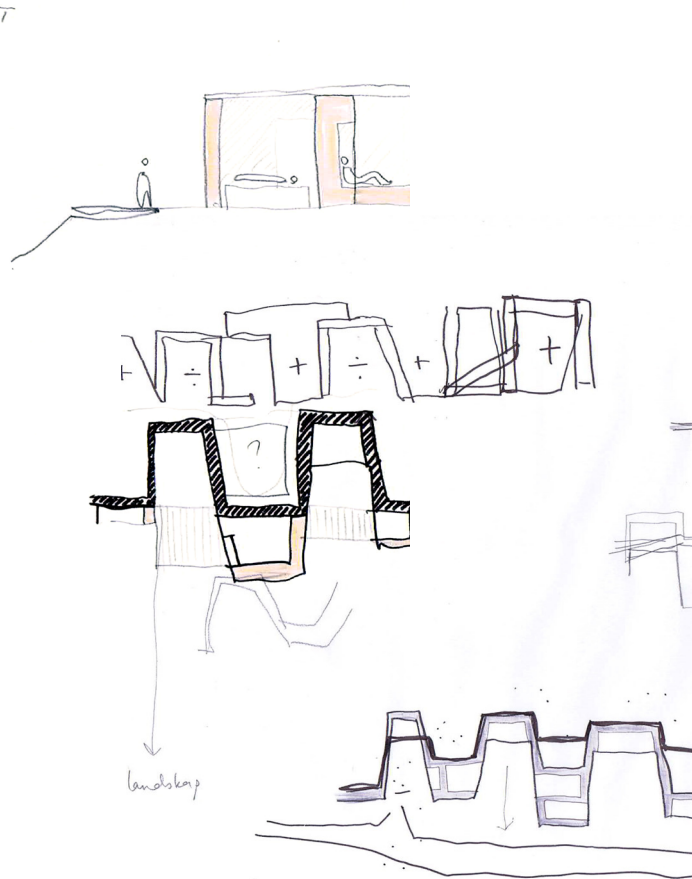
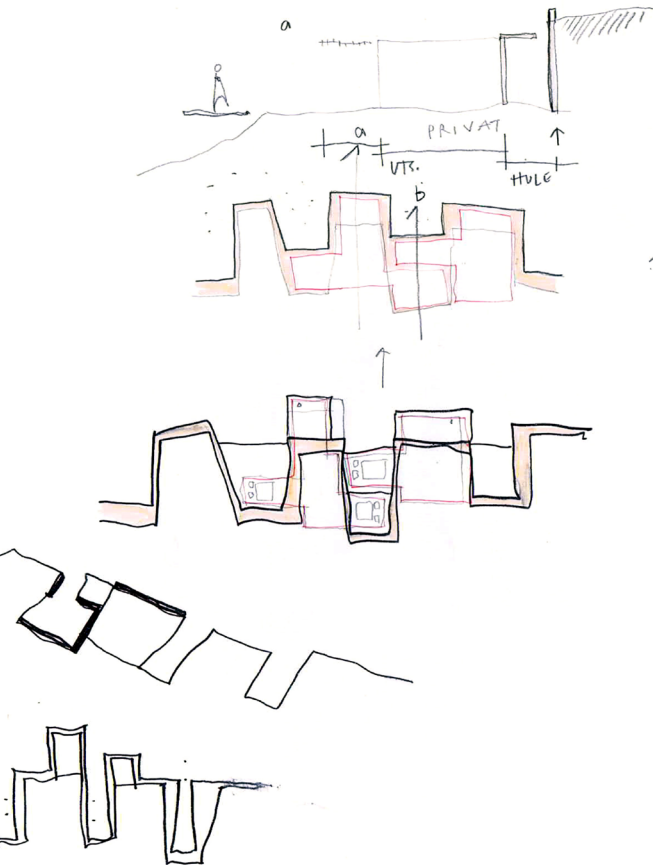

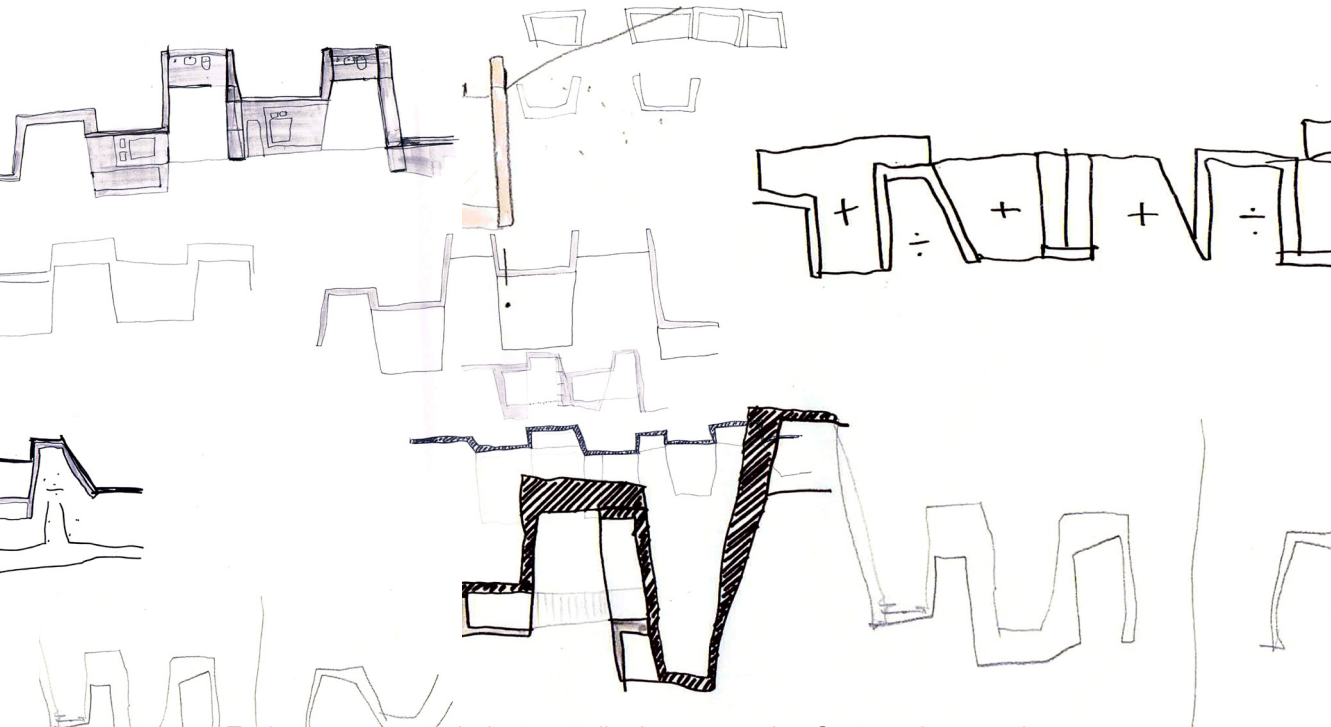
Ryggen ligger som på en hylle i landskapet. Den bestemmer ulikhetene / kontrastene mellom forside og bakside.

Landskapet former en kant, fra den bratte stigningen opp fra veien til den jevner seg ut på et platå.

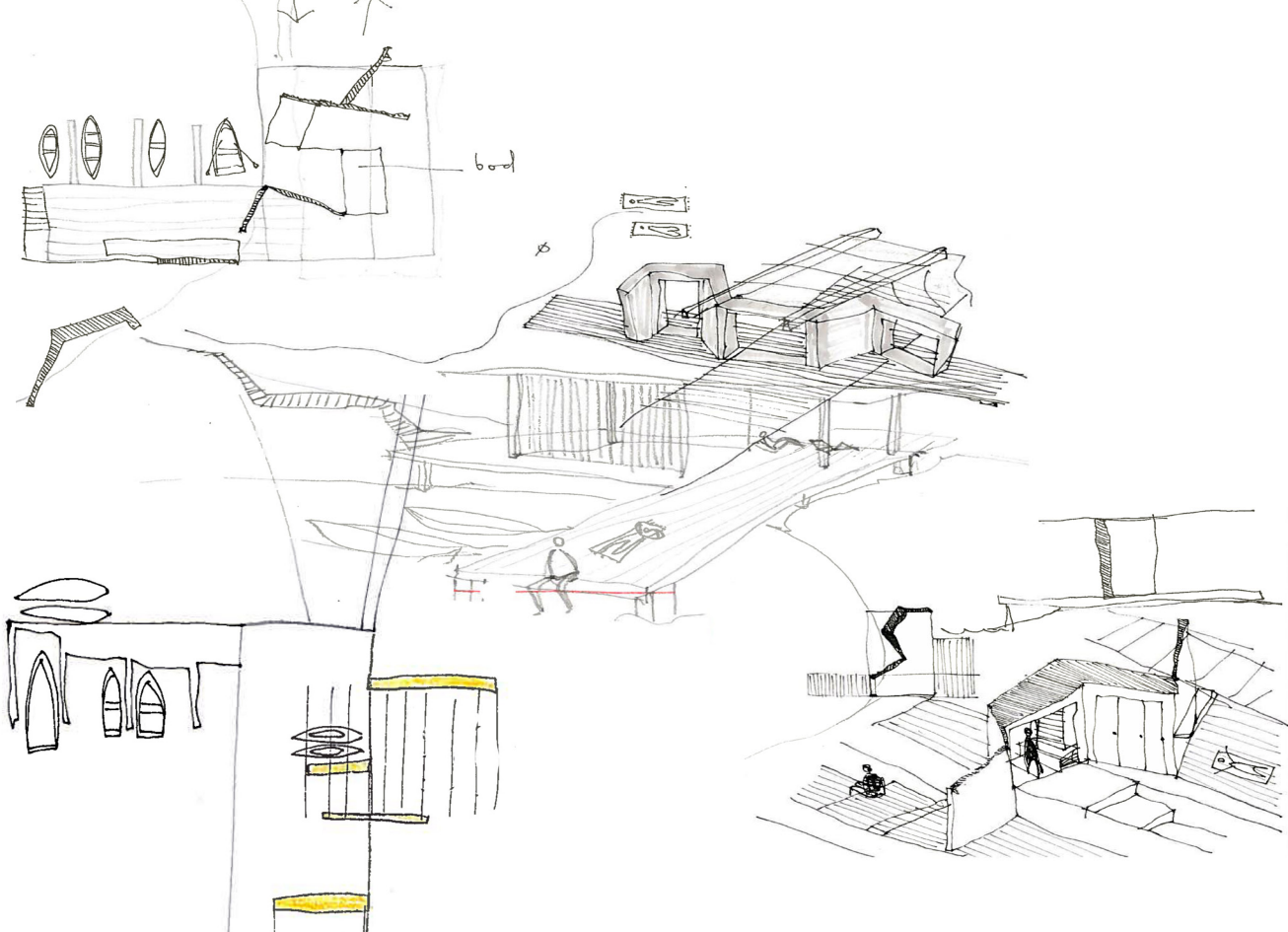
Skal man skåne landskapet og legge seg lett over?
Eller gjøre et større inngrep for å komme inn i det?

Jeg mener i dette tilfellet at det er riktig å la ryggen infiltrere fjellet.

Tanker om ryggen, huler og utsikt. Lys og mørke. Sammenhengende landskap og en form som gir alle mulighetene, og dermed mister viktigheten som visuell form.

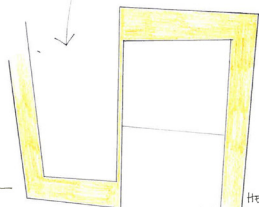
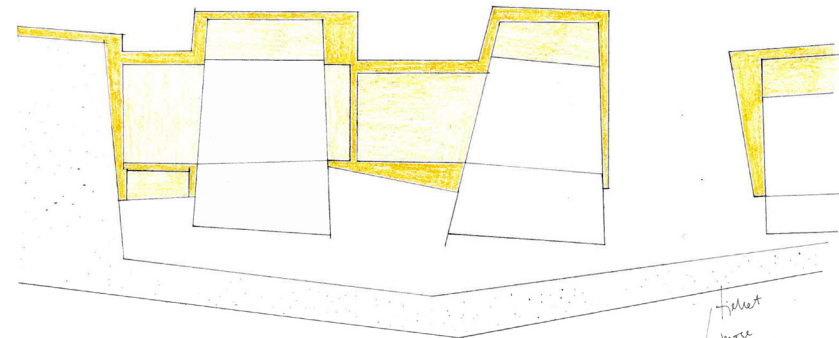

Hvordan forholder brygga seg til landskapet? Og hvordan skal det bli brukt og av hvem?

Brygga skal virke som en offentlig plass ved sjøen, der hytteboerne kan disponere private sjøboder med lagrings- og arbeidsplass. Det skal gå an å tilberede mat der, finne steder å sitte i le og båtplasser.

Hyttetfeltet griper inn i fjellet og legger seg tett inntil. Det samme med parkeringen, som ligger inntil fjellkanten langs veien. Brygga derimot, er mer forgjengelig, den gjør kystlinja tilgjengelig og tilrettelegger for at mange kan nyte sol og båtliv på samme sted. Den kan derfor ligge lettere på svabergene, den vil ikke endre konturen langs vannkanten, men respondere på den.

Brygga får en lang rektangulær form som møter det kurvede svaberget. Man møter først sjøbodene, med båt-, lagrings- og arbeidsplass. Så et større område under tak, bål plass og integrerte sitteplasser i brygga.

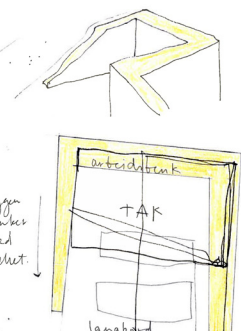

man
men
see not
ikke for
nare

tilgang
overfor

begge
syndes
med
fellet.

MØTER
barnsrom

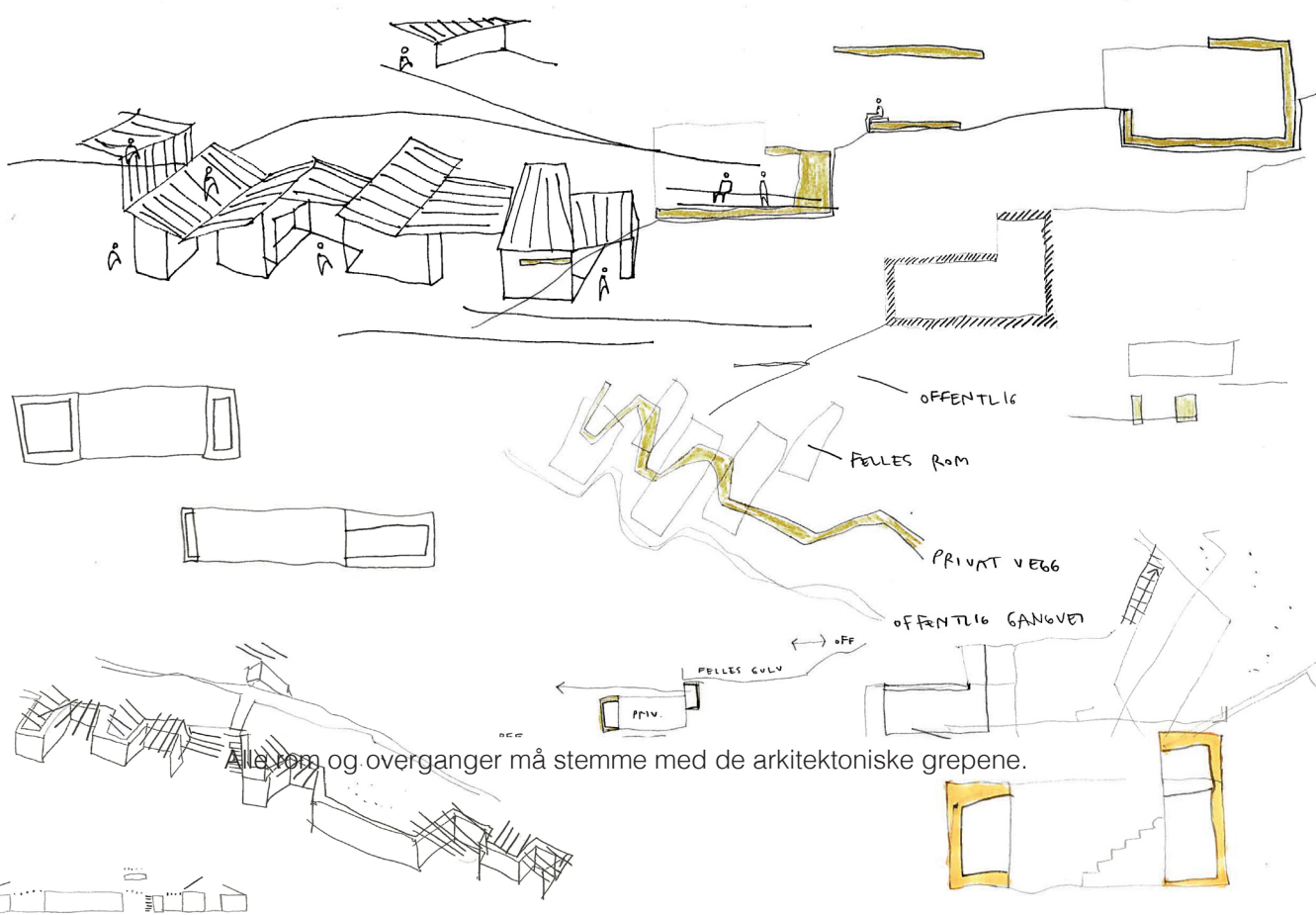

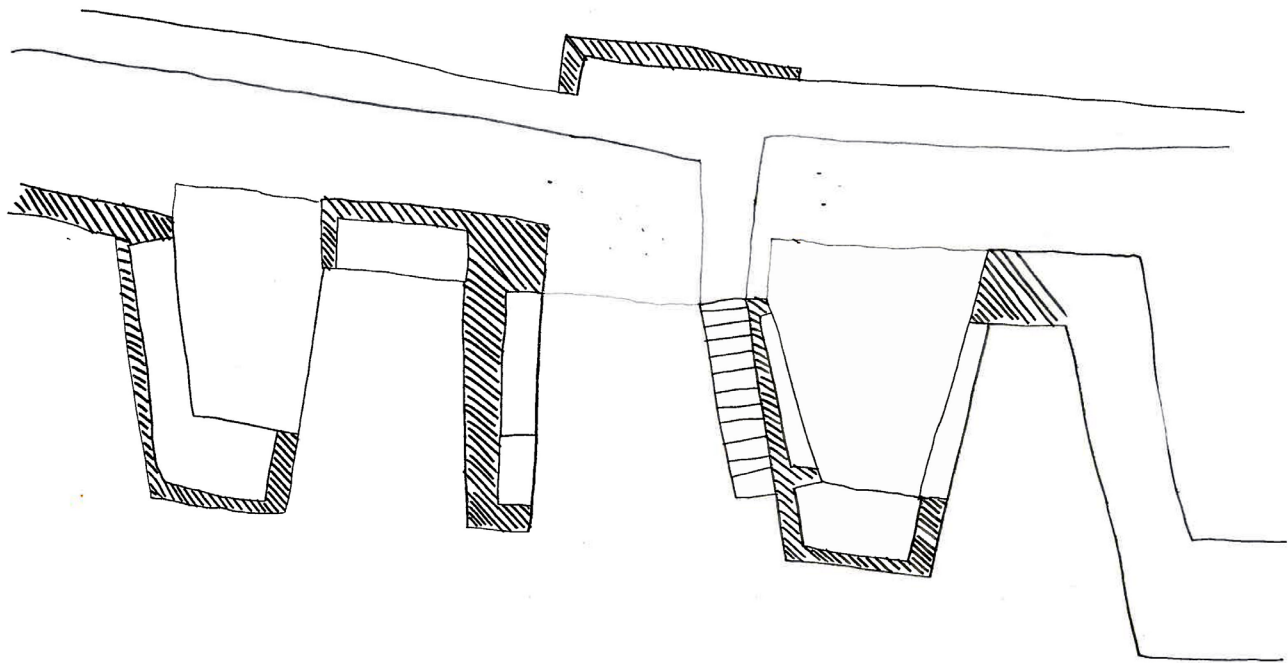
fellet
more

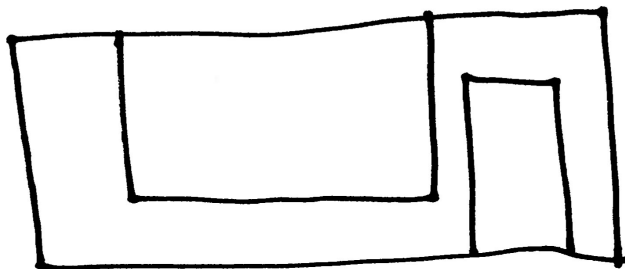
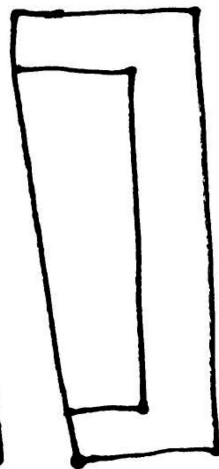
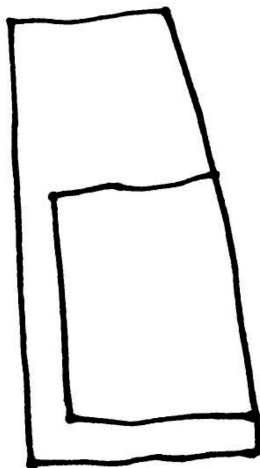
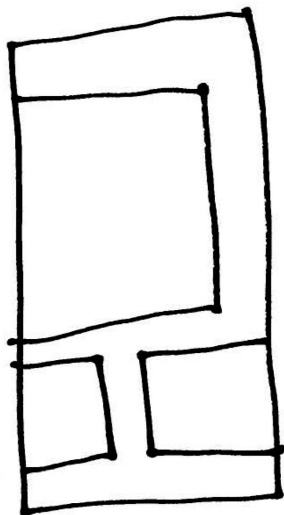
citer-
plann

Hvor ble mellomrommene av i all rekkestrukturen? Kan strukturen løses opp og gi rom for flere fellesrom? Eller flere møteplasser i forbindelse med gangveien?

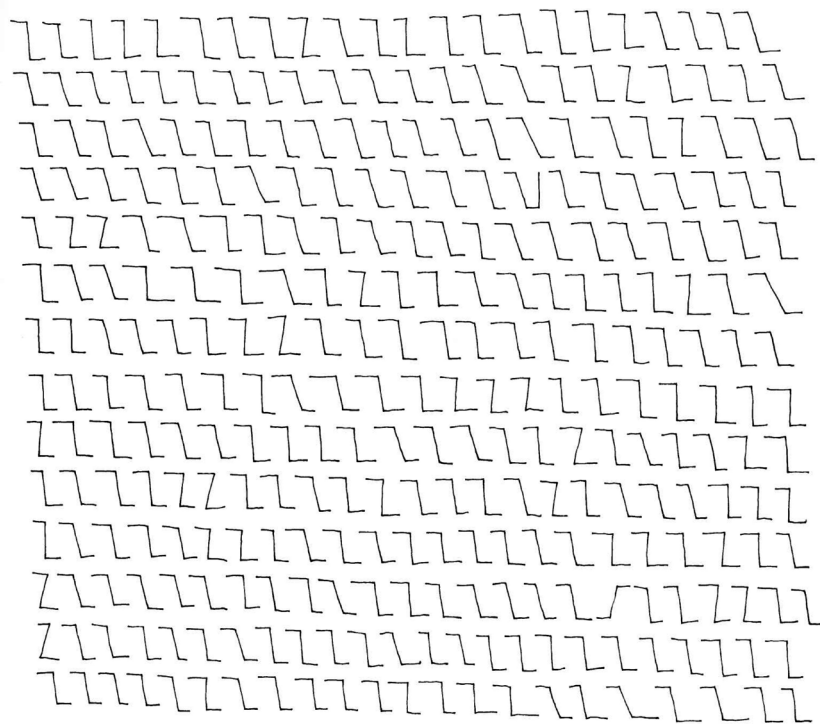

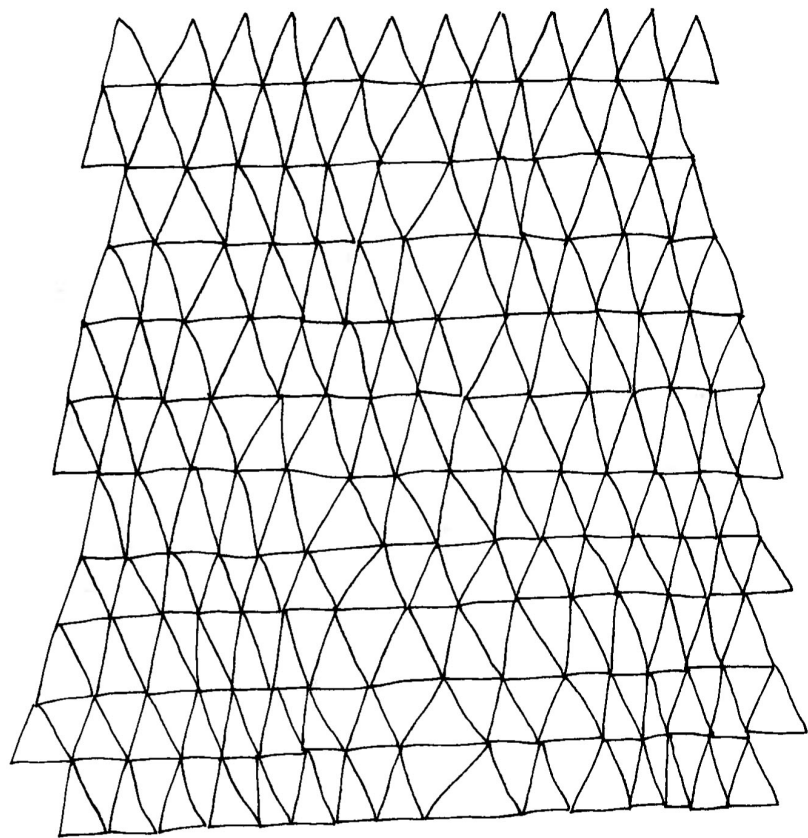

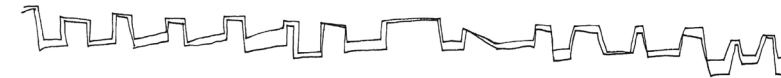

Tegningene kom på et tidspunkt i prosessen da jeg undersøkte hyttefeltet som helhet av rom, overganger og bevegelsen gjennom sekvenser av det samme. En slags sfære man beveger seg innenfor som inneholder hyttefeltets variasjon av rom og funksjoner.

tegning

[illegible]

